

V Bruseli 10. februára 2023
(OR. en)

6255/23

**Medziinštitucionálny spis:
2023/0028(COD)**

**JUSTCIV 22
JAI 140
JAIEX 7
AL 1
CODEC 157**

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	8. februára 2023
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2023) 65 final
Predmet:	Návrh ROZHODNUTIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o splnomocnení Francúzska na rokovanie o dvojstrannej dohode s Alžírskom o otázkach týkajúcich sa justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2023) 65 final.

Príloha: COM(2023) 65 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 8. 2. 2023
COM(2023) 65 final

2023/0028 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o splnomocnení Francúzska na rokovanie o dvojstrannej dohode s Alžírskom o otázkach
týkajúcich sa justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1 KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Neustály vývoj *acquis* Únie v otázkach súvisiacich s justičnou spoluprácou v občianskych a obchodných veciach má vplyv aj na medzinárodný plán, pričom veľká časť týchto otázok v súčasnosti patrí do výlučnej vonkajšej právomoci EÚ, čo potvrdzuje stála judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. Pravidlá EÚ môžu byť skutočne ovplyvnené alebo zmenené medzinárodnými záväzkami, ak sa takéto záväzky týkajú oblasti, na ktorú sa takéto pravidlá už vo veľkej miere vzťahujú¹. V tejto súvislosti sa rokovanie o dvojstranných dohodách členských štátov s tretími krajinami obmedzilo na možnosti, ktoré sa poskytujú v rámci osobitného mechanizmu stanoveného v nariadení (ES) č. 662/2009,² nariadení Rady č. 664/2009³ a článku 351 ZFEÚ.

Alžírsko sa prostredníctvom verbálnej nóty z 26. júla 2016 obrátilo na Francúzsko s návrhom na začatie rokovaní o novej dvojstrannej dohode o justičnej spolupráci v občianskych a obchodných veciach. Cieľom bolo zmodernizovať a skonsolidovať tri existujúce nástroje justičnej spolupráce medzi Francúzskom a Alžírskom uzavreté v rokoch 1962, 1964 a 1980 do jedného nástroja.

Listom z 8. decembra 2016 sa Francúzsko obrátilo na Komisiu so žiadosťou o povolenie rokovať a uzatvoriť dvojstrannú dohodu s Alžírskom v občianskych a obchodných veciach. Doplnilo sa, že o zahrnutí rodinných vecí do dohody ešte nebolo rozhodnuté. Bol predložený návrh dohody, ktorý okrem iného obsahoval ustanovenia o doručovaní písomností, vykonávaní dôkazov, uznávaní a výkone rozhodnutí a právnej pomoci. Francúzsko uznalo, že aspoň niektoré ustanovenia návrhu dohody budú patriť do výlučnej vonkajšej právomoci EÚ.

Francúzsko vysvetlilo, že veľmi úzku dvojstrannú spoluprácu medzi Francúzskom a Alžírskom už nie je možné účinne riešiť starými platnými nástrojmi a že existuje všeobecná potreba zosúladiť ich ustanovenia s normami EÚ v týchto veciach. Napríklad nebolo možné poskytovať dokumenty doporučenou poštou alebo elektronickými prostriedkami. V rámci vykonávania dôkazov nebolo povolené použitie audiovizuálneho spojenia.

Napriek tomu, že Komisia uznala výnimočné hospodárske, kultúrne, historické, sociálne a politické väzby medzi Francúzskom a Alžírskom, poznamenala, že vo svojej justičnej spolupráci s tretími štátmi sa EÚ vo veľkej miere opiera o existujúci multilaterálny rámec, ako je napr. Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného. Tým sa zabezpečuje, aby sa rovnaký právny rámec vzťahoval na veľký počet štátov s rôznym právnym pozadím, a ponúkajú sa značné výhody. EÚ preto podporuje pristúpenie svojich partnerských štátov – najmä stredomorských krajín, ako je Alžírsko – k príslušným medzinárodným dohovorom

¹ Napríklad stanovisko 1/13 Súdneho dvora, bod 73.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 662/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami o špecifických otázkach, ktoré sa týkajú rozhodného práva pre zmluvné a mimozmluvné záväzky (Ú. v. EÚ L 200, 31.7.2009, s. 25 – 30).

³ Nariadenie Rady (ES) č. 664/2009 zo 7. júla 2009, ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sa týkajú právomoci, uznávania a výkonu rozsudkov a rozhodnutí v manželských veciach, vo veciach rodičovských práv a povinností a vo veciach týkajúcich sa výživovacej povinnosti, ako aj rozhodného práva vo veciach výživovacej povinnosti (Ú. v. EÚ L 200, 31.7.2009, s. 46 – 51).

v oblasti spravodlivosti v občianskych veciach, z ktorých mnohé vypracovala Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.

Komisia v tejto súvislosti dospela k záveru, že povoliť členskému štátu rokovať o dvojstranných dohodách a uzatvoriť dvojstranné dohody s tretími krajinami v oblasti spravodlivosti v občianskych veciach, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti nariadenia (ES) č. 662/2009 a nariadenia Rady (ES) č. 664/2009, by nebolo v súlade s politikou EÚ v tejto oblasti.

Po ďalšej výmene listov bola táto otázka opäť oznámená Komisii v novembri 2019 a niekoľkokrát sa o nej podrobne diskutovalo na politickej aj technickej úrovni. Počas týchto stretnutí Francúzsko objasnilo, že ustanovenia návrhu dohody sa považujú za uplatniteľné aj vo veciach rodinného práva, bez ohľadu na to, že text neobsahuje výslovný odkaz. V júli 2020 bol Komisii zaslaný mierne zmenený návrh dohody. Nótou z 9. apríla 2021 Francúzsko ďalej objasnilo rozsah návrhu dohody a poskytlo novú verziu, v ktorej boli z textu vypustené ustanovenia z predchádzajúcich verzií týkajúce sa výkonu právnickej profesie.

Francúzsko oznámilo Komisii aj najnovšie dostupné údaje týkajúce sa jeho úzkeho vzťahu s Alžírskom. V roku 2021 žilo vo Francúzsku 611 084 dospelých alžírskych štátnych príslušníkov, čím sa stali najväčšou zahraničnou komunitou. Tento počet nezahŕňa neplnoleté osoby, osoby s dvojakou štátnou príslušnosťou alebo osoby, ktoré sa vo Francúzsku zdržiavajú nelegálne. Podľa údajov uvedených v registroch francúzskych občanov žijúcich v zahraničí v súčasnosti v Alžírsku žije 31 980 francúzskych štátnych príslušníkov. Z hospodárskej a obchodnej stránky je Francúzsko druhým najvýznamnejším obchodným partnerom Alžírska a najvýznamnejším investorom mimo sektora uhl'ovodíkov.

Vzhľadom na nové údaje, ktoré poskytlo Francúzsko, a vysvetlenia poskytnuté počas niekoľkých technických stretnutí, ktoré sa uskutočnili v rokoch 2019 – 2021, sa Komisia rozhodla situáciu prehodnotiť.

Bolo zrejmé, že k pristúpeniu Alžírska k základným dohovorom vypracovaným Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného v dohľadnej budúcnosti nedôjde. Alžírsko to objasnilo prostredníctvom verbálnej nóty zo 14. februára 2021 určenej Francúzsku, ktorú Francúzsko zaslalo Komisii.

Bez ohľadu na úsilie Komisie (pravidelné podvýbory v oblasti spravodlivosti, slobody a bezpečnosti s Alžírskom, na ktorých sa neustále nastoľovala otázka pristúpenia Alžírska k haagskym dohovorom, účasť Alžírska na všetkých vydaniach programu Euro-Med Justice financovaného Komisiou) a Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného (účasť na „maltskom procese“ iniciovanom Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného, na ktorom boli vysvetlené výhody pristúpenia k multilaterálnemu rámcu), Alžírsko v skutočnosti vždy odmietalo konštruktívne sa zapojiť bez toho, aby vysvetlilo dôvody tohto rozhodnutia.

Na druhej strane Komisia neplánuje dohodu medzi EÚ a Alžírskom o justičnej spolupráci v občianskych veciach. Politika EÚ v tejto veci je založená na multilateralizme, takže pristúpenie tretích štátov k multilaterálnemu rámcu vyvinutému Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného by samo osebe vytvorilo spoločný právny rámec medzi EÚ a jej členskými štátmi na jednej strane a Alžírskom na strane druhej. O dvojstranných dohodách medzi EÚ a treťou krajinou, a to aj v prípade, že tretia krajina sústavne odmieta pristúpiť k dohovorom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného, by sa mohlo uvažovať len v prípade, ak možno identifikovať dostatočne silný záujem Únie na základe podstatného významu justičnej spolupráce s touto krajinou pre všetky členské štáty a nielen pre jeden členský štát. V tomto prípade to tak nie je.

Okrem toho, ako je podrobnejšie vysvetlené v nasledujúcej kapitole, v tomto prípade sa neuplatňuje ani možnosť poskytnutá v článku 351 ZFEÚ, ani povolenie podľa nariadení č. 662/2009 a č. 664/2009.

Komisia preto dospela k záveru, že v prípade Francúzska by sa mohlo zväžiť povolenie *ad hoc* podľa článku 2 ZFEÚ. Francúzsku môže byť povolené rokovať o dvojstrannej dohode (a v neskoršej fáze uzavrieť dvojstrannú dohodu) s Alžírskom vo veciach patriacich do výlučnej vonkajšej právomoci EÚ po zvážení výnimočných väzieb medzi týmito dvomi krajinami za predpokladu, že to nebude predstavovať prekážku pre vývoj a vykonávanie politik Únie.

Rozumie sa, že multilateralizmus je naďalej základným kameňom politiky EÚ voči tretím krajinám v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach a že toto povolenie rokovať, ak ho Rada udelí, sa má považovať za výnimočné a v žiadnom prípade ho nemožno považovať za precedens. Samotné odmietnutie tretieho štátu pristúpiť k dohovorom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného by sa nemalo považovať za jedinou podmienku povolenia podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ, ale mal by sa riadne preukázať dôkaz výnimočnej situácie vzťahu členského štátu s danou treťou krajinou.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Opätovné prerokovanie existujúcich dvojstranných dohôd vo veciach, ktoré patria do výlučnej vonkajšej právomoci EÚ, je podľa článku 351 ZFEÚ povolené krajinám pristupujúcim k Európskej únii, aby sa odstránili akékoľvek nezlučiteľnosti medzi *acquis* Únie a medzinárodnými dohodami uzavretými týmito členskými štátmi a tretími krajinami pred dátumom ich pristúpenia. Niekoľko členských štátov už využilo tento článok na aktualizáciu dohôd o právnej pomoci v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach s tretími krajinami a Komisia bola o tomto procese informovaná. Znenie článku 351 ZFEÚ však neumožňuje zakladajúcim členským štátom Európskeho hospodárskeho spoločenstva aktualizovať dohody uzavreté po 1. januári 1958. Možnosť opätovne prerokovať dvojstranné dohody s tretími krajinami s cieľom zosúladiť ich s *acquis* je preto vylúčená v prípade členských štátov vrátane Francúzska, ktorých dohody o opätovnom prerokovaní sú z rokov 1962, 1964 a 1980⁴.

Táto situácia bola do istej miery zmiernená prijatím nariadenia (ES) č. 662/2009 a nariadenia Rady (ES) č. 664/2009, ktoré vo výnimočných prípadoch a za prísnych podmienok umožňujú členským štátom rokovať o medzinárodných dohodách a uzatvárať medzinárodné dohody v určitých veciach vo výlučnej právomoci EÚ. Rozsah pôsobnosti týchto dvoch nariadení je však veľmi úzky a nevzťahuje sa na rad vecí, ktorými sa zaoberá návrh dohody medzi Francúzskom a Alžírskom. Nariadenia majú výnimočný charakter a mali by sa vykladať reštriktívne.

V tejto súvislosti článok 2 ods. 1 ZFEÚ znie: „*Ak zmluvy prenesú na Úniu výlučnú právomoc v určitej oblasti, len Únia môže vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty, pričom členské štáty tak môžu urobiť len vtedy, ak ich na to splnomocní Únia alebo na vykonanie aktov Únie*“.

Ako bolo uvedené, toto ustanovenie by sa mohlo použiť na splnomocnenie Francúzska začať rokovania s Alžírskom. V záveroch Rady z roku 2019 o budúcnosti justičnej spolupráce v občianskych veciach⁵ sa vyjadruje otvorený postoj k tejto možnosti, pričom sa pripomína, „*že multilaterálny prístup je základným prvkom medzinárodnej spolupráce aj v oblasti*

⁴ K výkladu článku 351 ZFEÚ pozri vec C-435/22 PPU, body 115 – 126, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A62022CJ0435>.

⁵ Ú. v. EÚ C 419, 12.12.2019.

civilnej justície(...)Rada vyzýva Komisiu, aby predložila účinné alternatívy na zabezpečenie potrieb občanov a podnikov v konkrétnych prípadoch, keď mnohostranná spolupráca neprichádza do úvahy“.

Keďže budúca dohoda bude inšpirovaná *acquis* Únie a dohovormi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného, súvisiace rokovania by mohli prispieť k zvýšeniu informovanosti Alžírsku o výhodách, ktoré by pristúpenie k multilaterálnemu rámcu mohlo ponúknuť.

• **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Alžírsko je pre Európu veľmi dôležitým partnerom z dôvodu jeho blízkosti a veľkosti, stabilizačnej úlohy v regióne a na africkom kontinente a predovšetkým z dôvodu úzkych väzieb, ktoré už dlho spájajú členské štáty EÚ s Alžírskom.

Európska únia spolupracuje s Alžírskom v rámci európskej susedskej politiky a jej južného rozmeru, „Obnovené partnerstvo s južným susedstvom – nový program pre Stredozemie“⁶. Vzťahy medzi EÚ a Alžírskom sú založené na dohode o pridružení, ktorá nadobudla platnosť v roku 2005. Tvorí právny rámec upravujúci vzťahy medzi zmluvnými stranami v hospodárskych, obchodných, politických, sociálnych a kultúrnych veciach. Umožnila zblíženie Alžírsku a EÚ prostredníctvom úzkej technickej spolupráce na svojich rôznych osiach.

V článku 85 o právnej a justičnej spolupráci sa v súvislosti s justičnou spolupracou v občianskych veciach odkazuje na posilnenie vzájomnej pomoci, pokiaľ ide o spoluprácu pri riešení sporov alebo vecí občianskeho, obchodného alebo rodinného charakteru. Takáto spolupráca môže v prípade potreby zahŕňať rokovanie o dohodách.

Možnosť, aby členské štáty opätovne prerokovali dvojstranné dohody s tretími krajinami, je povolená v iných oblastiach politik EÚ, a to prostredníctvom osobitného mechanizmu alebo splnomocnenia udeleného podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ, najmä v technických veciach týkajúcich sa dopravy. Napríklad v nariadení (ES) č. 847/2004⁷ sa stanovujú usmernenia na úpravu existujúcich dvojstranných dohôd o leteckej dopravnej službe členskými štátmi a kritériá rokovaní o budúcich dvojstranných dohodách a uzatváraní budúcich dvojstranných dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami. V tomto nariadení sa zavádza aj osobitný postup udeľovania oprávnení.

⁶ Spoločné oznámenie Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov: Obnovené partnerstvo s južným susedstvom – Nový program pre Stredozemie, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1673431818453&from=SK>

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 847/2004 z 29. apríla 2004 o rokovaníach a vykonávaní dohôd o leteckej dopravnej službe medzi členskými štátmi a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 7 – 17.); korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 847/2004 z 29. apríla 2004 o rokovaníach a vykonávaní dohôd o leteckej dopravnej službe medzi členskými štátmi a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 195, 2.6.2004, s. 3 – 6).

Postup splnomocnenia podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ sa nedávno použil v otázkach dopravy, napríklad v súvislosti s dohodou medzi Talianskom a Švajčiarskom⁸ a dohodou medzi Nemeckom a Švajčiarskom⁹.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právnym základom tohto návrhu je článok 2 ods. 1 ZFEÚ a článok 81 ods. 2 ZFEÚ, keďže tento návrh má riešiť ustanovenia návrhu dohody medzi Francúzskom a Alžírskom, ktoré odkazujú na justičnú spoluprácu v občianskych a obchodných veciach, s výnimkou vecí rodinného práva, ktoré sa posudzujú v rámci súbežného podnetu.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Neuplatňuje sa, keďže návrh patrí do výlučnej právomoci Únie.

• Proporcionalita

Cieľom návrhu je povoliť v súlade s článkom 2 ods. 1 ZFEÚ rokovanie o dvojstrannej dohode medzi Francúzskom a Alžírskom o otázkach týkajúcich sa justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach, ktoré patria do výlučnej vonkajšej právomoci EÚ. Navrhované rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady preto neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

Ako bolo vysvetlené, jedinou možnosťou v súlade s dostupným právnym rámcom a politikou EÚ v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktorá je založená na multilateralizme a v rámci ktorej sa nepredpokladá rokovanie o dohode medzi EÚ a Alžírskom na túto tému, je povoliť Francúzsku rokovať o dvojstrannej dohode s Alžírskom.

• Výber nástroja

Splnomocnenie podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ by mal udeliť zákonodarca Únie v súlade s legislatívnym postupom uvedeným v článku 81 ods. 2 ZFEÚ. Navrhovaný akt, ktorý má povahu individuálneho splnomocnenia, sa má prijať v reakcii na príslušnú žiadosť, ktorú predložilo Francúzsko. Preto by mal mať formu rozhodnutia určeného Francúzsku. V dôsledku toho navrhované rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady predstavuje primeraný nástroj na splnomocnenie Francúzska konať v tejto veci v súlade s článkom 2 ods. 1 ZFEÚ.

⁸ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/854 z 18. júna 2020, ktorým sa Taliansko splnomocňuje rokovať so Švajčiarskom o dohode, ktorou sa povoľuje kaboťážna preprava počas prevádzkovania medzinárodnej cestnej osobnej autokarovej a autobusovej dopravy v pohraničných regiónoch medzi týmito dvoma krajinami, a uzavrieť túto dohodu (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 47 – 48).

⁹ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/853 z 18. júna 2020, ktorým sa Nemecko splnomocňuje zmeniť jeho dvojstrannú dohodu o cestnej doprave so Švajčiarskom s cieľom povoliť kaboťážnu prepravu počas prevádzkovania medzinárodnej cestnej osobnej autokarovej a autobusovej dopravy v pohraničných regiónoch medzi týmito dvoma krajinami (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 44 – 46).

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Tento návrh vychádza zo žiadosti predloženej Francúzskom a týka sa iba tohto členského štátu.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Predpokladá sa dôkladne sledovanie vývoja rokovaní medzi Francúzskom a Alžírskom, aby mala konečná dohoda minimálny vplyv na *acquis*. Na tento účel sa Komisia zúčastňuje na rokovaní ako pozorovateľ a je priebežne informovaná o pokroku a výsledkoch počas rôznych fáz rokovaní. Francúzsko a Komisia budú podľa potreby podávať správy pracovnej skupine pre občianskoprávne veci. Spolu s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady by sa mali vydať aj niektoré smernice na rokovanie.

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o splnomocnení Francúzska na rokovanie o dvojstrannej dohode s Alžírskom o otázkach týkajúcich sa justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Listom z 8. decembra 2016 Francúzsko požiadalo Komisiu o povolenie rokovať o dvojstrannej dohode s Alžírskom o otázkach súvisiacich s justičnou spoluprácou v občianskych a obchodných veciach. Cieľom bola modernizácia a konsolidácia troch existujúcich platných dvojstranných dohôd z rokov 1962, 1964 a 1980.
- (2) Francúzsko poskytlo informácie, z ktorých vyplýva, že má osobitný záujem rokovať o dvojstrannej dohode s Alžírskom z dôvodu výnimočných hospodárskych, kultúrnych, historických, sociálnych a politických väzieb medzi Francúzskom a Alžírskom.
- (3) Francúzsko poskytlo najmä údaje o vysokom počte alžírskych občanov s pobytom na jeho území a francúzskych občanov žijúcich v Alžírsku a o osobitnom význame obchodných výmen medzi týmito dvoma krajinami.
- (4) Vzťahy medzi EÚ a Alžírskom sú založené na Euro-stredomorskej dohode o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou na strane druhej¹⁰, ktorá nadobudla platnosť v roku 2005. Tvorí právny rámec upravujúci vzťahy medzi zmluvnými stranami v hospodárskych, obchodných, politických, sociálnych a kultúrnych veciach.
- (5) V článku 85 Euro-stredomorskej dohody sa stanovuje, že spolupráca v právnej a súdnej oblasti je nevyhnutná a potrebná ako doplnok k ostatným formám spolupráce medzi EÚ a Alžírskom a že táto spolupráca môže v prípade potreby zahŕňať rokovanie o dohodách v týchto oblastiach.
- (6) Vzťah EÚ s tretími krajinami v otázkach súvisiacich s justičnou spoluprácou v občianskych a obchodných veciach sa opiera o právny rámec vypracovaný Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného v súlade so zásadou multilateralizmu. Alžírsko však nie je členom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného a doteraz odmietalo pristúpiť k jej základným dohovorom.

¹⁰ Euro-stredomorská dohoda o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 265, 10.10.2005, s. 1 – 228).

- (7) Napriek tomu sa zdá, že návrh dohody je do značnej miery inšpirovaný systémom zavedeným haagskymi dohovormi a právnymi predpismi EÚ prijatými v rovnakých otázkach.
- (8) Väčšina otázok, ktorými sa má zaoberať návrh dohody medzi Francúzskom a Alžírskom, má vplyv na *acquis* Únie. Otázky, na ktoré sa vzťahujú takéto medzinárodné záväzky, preto patria do výlučnej vonkajšej právomoci Únie. Členské štáty môžu rokovať o takýchto záväzkoch alebo ich prijímať len v prípade, ak sú na to splnomocnené Úniou v súlade s článkom 2 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) v spojení s hmotnoprávnym základom článku 81 ods. 2 ZFEÚ.
- (9) Vzhľadom na právomoc EÚ vo väčšine otázok by malo Francúzsko pravidelne podávať Komisii správy o priebehu rokovaní. Francúzsko a Komisia budú o vývoji pravidelne informovať pracovnú skupinu pre občianskoprávne veci.
- (10) Neexistujú žiadne náznaky, že by budúca dohoda mala nevyhnutne negatívny vplyv na *acquis*. Je však vhodné stanoviť smernice na rokovanie, ktorými sa zabezpečí minimalizácia rizika takýchto negatívnych účinkov,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Francúzsko sa týmto splnomocňuje rokovať o dohode s Alžírskom o otázkach týkajúcich sa justičnej spolupráce v občianskych veciach za predpokladu, že sa budú dodržiavať tieto usmernenia pre rokovania:

- informovať Alžírsko, že Európska komisia sa zúčastní na rokovaní ako pozorovateľ a bude informovaná o akomkoľvek pokroku a výsledkoch dosiahnutých počas rôznych fáz rokovaní,
- vyzvať Alžírsko, aby zvážilo pristúpenie k základným dohovorom, ktoré vypracovala Haagska konferencia o medzinárodnom práve súkromnom, a začalo dôkladnú analýzu dôvodov, ktoré v tom zatiaľ Alžírsku bránia,
- informovať Alžírsko, že po ukončení rokovaní sa pred tým, ako sa zmluvným stranám umožní uzavrieť dohodu, vyžaduje povolenie Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie
- informovať Alžírsko, že v povolení Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie uzavrieť dohodu na základe návrhu Komisie sa môže stanoviť, že dohoda môže mať časovo obmedzenú platnosť (napríklad päť rokov), pričom následne môže byť potrebné jej prehodnotenie,
- vložiť ustanovenie v tom zmysle, že rozhodnutia, ktoré boli vo Francúzsku uznané na základe tejto dohody sa nemôžu následne šíriť do iných členských štátov EÚ,
- zabezpečiť, aby ustanovenia týkajúce sa práva odmietnuť doručenie písomností boli v súlade s ustanoveniami článku 12 ods. 3 prepracovaného nariadenia o doručovaní písomností¹¹, čo znamená, že adresát môže odmietnuť doručenie písomností buď v čase doručenia, alebo do dvoch týždňov od času doručenia,

¹¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1784 z 25. novembra 2020 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) (prepracované znenie), (Ú. v. EÚ L 405, 2.12.2020, s. 40 – 78).

- informovať Alžírsko, že v závislosti od vývoja rokovaní môžu byť v náležitom čase potrebné ďalšie smernice na rokovania.

Článok 2

Rokovania sa vedú v konzultácii s Komisiou.

Francúzsko pravidelne podáva správy Komisii o krokoch podniknutých podľa tohto rozhodnutia a pravidelne s ňou vedie konzultácie.

Francúzsko podá Komisii kedykoľvek na jej žiadosť písomnú správu o priebehu a výsledku rokovaní.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predsedníčka*

*Za Radu
predseda/predsedníčka*